

- STAATSLIEDEN - UIT DEN WERELDOORLOG.

De dictator van Rusland. (Kerensky.)

"Men" gaf hem nog maar drie maanden levens.... En dat ondanks het feit, dat de ziekte, waaraan "men" hem straks sterven laat: nier-tuberculose, er juist eene is, van welke alleen in het laatste stadium iets omtrent den vermoedelijken duur kan worden medegedeeld. Maar als Kerensky, die simpellijk minister héét, doch dictator is, werkelijk in 't laatste stadium van déze ziekte had verkeerd, zou hij onmogelijk de laatste maanden hebben kunnen uithouden, wat hij zooloof gedaan heeft.

Wie zullen zijn ziekte dus laten rusten.

"Hij ziet er slecht uit!" dáárin stemmen de berichten overeen.

Nu, dat is waarlijk geen wonder!

Een lichaam van ijzer en staal zou versleten raken, als er van gevergd was, wat Kerensky van het zijne heeft geëischt.

Hij is de eerste historische figuur, die het Rusland-der-revolutie naar voren en naar boven heeft gebracht. Hij zal de laatste niet zijn, want de historie leert, dat juist dergelijke groote volksbewegingen, zij mogen dan heilzaam of verderfelijk zijn — óf, wat 't vaakst het geval is, van beide in haar schoot dragen! — dat zij ook op het individu grooten invloed hebben en groote talenten brengen tot volkomen ontplooiing van al hun krachten.

Trouwens, het tsaristisch Rusland, men moge er over denken gelijk men wil, was veel te gul met het verbannen naar Siberië en het opsluiten in den kerker, om waarlijk eminente mannen, die idealen hadden en schitterende talenten om hun volk vooruit te brengen, een kans te geven.

Alleen wie in 't bureaucratisch gareel liep en in de bedorven atmosfeer van despotisme en bigotterie vroolijk ademen kon, kwam vooruit.

Maar de „grooten" van hun geslacht kunnen zoo iets niet.

In hoeverre nu Kerensky wáárlijk „groot" heeten mag, zal de toekomst leeren.

Solon waarschuwde reeds, dat niemand „gelukkig" heeten mag vóór zijn dood en — „groot" kan slechts heeten hij, wien de Historie, die de vruchten van zijn werk beoordeelen kan, deze eigenschap na zorgvuldig onderzoek, toekent.

Een merkwaardig man is Kerensky ongetwijfeld.

Jong nog, — een goede dertiger. Niet van adel of hooge afkomst: de zoon van een geestelijke uit de orthodoxe kerk. Daarbij van zuiver Russisch ras, wat van de meeste figuren, die bij deze revolutie op den voorgrond getreden zijn, niet kan worden gezegd.

Hij is noch man van het zwaard, noch van de pen, — hij is in volle glorie de man van het woord.... en door zijn woord heeft hij de revolutie getemd, toen zij op het punt stond te verdrinken in den afgrond der anarchie.

Want het ging op 't kantje af in Petersburg!

De tuimelgeest der revolutie had er al wat vast stond losgewrikt; gezag bestond er niet meer; de regeering miste alle macht; het leger was volslagen gedesorganiseerd; het gepeupel verhief zich, en daar achter rees het zwarte geboefte op, dat er op loerde zich zat te kunnen rooven en rijk te kunnen plunderen....

Toen heeft Kerensky de hoofdstad van een soldatenfurie gered.

Met den durf van wie geen vrees kent, heeft hij het monster der anarchie de keel dichtgeknepen; geregelde toestanden in 't leven geroepen; de muiterij in 't leger bedwongen en een ordelijk bewind hersteld.

Nogeens: het was op 't kantje af.

Maandag 16 Juli wemelden de hoofdstraten van gewa-

pende auto's; zij reden de straten af; oproerlingen drongen de woningen der ministers binnen.... maar Kerensky vonden zij niet.

Hij was naar 't front gegaan, om een geheel ontredder en verloopen leger te bezielen tot den aanval, — en het is hem gelukt.

Gelukt, door de macht van zijn woord.

En 't geheim van dat woord was, dat hij geloofde in 't geen hij sprak.

Vlammen vlogen van zijn lippen en ontvonkten ook 't gemoed van wie zijn machtige aanspraak hoorden. Als hij dan zoo had gesproken over 't vaderland, over hun geliefd en heilig Rusland, over de pas verworven vrijheid, die in gevaar was, over de schande, die een wijkend en vluchtend leger bracht over volk en vaderland, en als hij dan eindigde: „Laten dan nu alle lafaards en allen, die om wat reden ook niet willen meestrijden, uit het gelid komen en hier achter mij gaan staan"... dan verroerde er zich geen één; dan ging er een schok door de schare.... dan barstten zij straks uit in donderend krijgsgeschrei, en de muiters van gisteren vroegen met onstuimigen aandrang, om te mogen strijden in de voorste rij.

Dan stond Kerensky's extra-trein of auto klaar, en zonder zich eenige rust te gunnen, ging het vóór naar 'n ander gedeelte van het front, want het regende telegrammen van wanhopige aanvoorders, die Kerensky te hulp riepen, als de eenige, die de orde herstellen kon.

Zóó bereidde hij het offensief voor, dat slechts enkele weken later Europa verbazen zou. En toen de eerste dagen dat offensief werkelijk slaagde, was dat zijn werk en kon hij naar St. Petersburg terugkeeren, om daar af te rekenen met de anarchie.

Thans is hij de man, die Rusland beheerscht.

Socialist van zijn staatkundig geloof, heeft ook hij 't echter zonder de sterke vuist van den geweldenaar niet gekund. Gevangenisstraf en verbanning zijn weer in eere hersteld. Van een muitend regiment, dat hij door kozakken onwapenen liet, werd de twintigste man zonder verder proces doodgeschoten, om er den schrik onder te brengen.

Er is iets waars in, als een Russisch blad zegt: Voorheen sloeg „vadertje" ons met den knoet; thans doen het de „broertjes," dat is 'tverschil!

Altijd weer de kringloop-der-revolutie.

Zij belooft vrijheid; zij leidt tot anarchie.... en als redder in den nood treedt dan de dictator op, die om de „vrijheid" te redden al wie hem weerstaat of mishaaft in kluisters en boeien slaat.

Tot het rad-van-avontuur ook den dictator weer naar beneden slingert....

Hoelang Kerensky's machtpositie duren zal?

P. Br.

De knoet van Kerensky. ¹⁾

't Gaat met de revolutie goed,
Nog beter dan voor honderd jaar;
Wij kunnen 't nu met meerder spoed;
Reeds hebben wij een nieuwen tsaar,
En mocht er iemand zich vermeten,
Dat voor een oogwenk te vergeten,
Dan doen we hem bij dezen weten:
De nieuwe tsaar draagt ook den knoet.

LECTOR.

¹⁾ „Zij, die tegen de regeering werken, moeten weten, dat deze, zoo noodig, een macht zou ontwikkelen, waardoor de tijd van het tsarisme in de herinnering zou worden teruggeroepen." (Kerensky te Moskou.)